



ה"ת 38006/08/22 - משטרת ימ"ר חוף נגד ג'ורג' אליאס, חנין אליאס, איבית ג'יריס

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 38006-08-22 משטרת ימ"ר חוף נ' לא ידוע ואח'

בפני	כבוד השופט אחסאן חלבי
מבקשים	משטרת ימ"ר חוף
נגד	
משיבים	1. ג'ורג' אליאס 2. חנין אליאס 3. איבית ג'יריס

החלטה

רקע

1. ביום 14.9.2022 הגישה המבקשת "בקשה להארכת תוקף צווי תפיסה ואיסור דיספוזיציה בנדל"ן" לגבי צווים שונים שהוצאו במסגרת חקירה שמתנהלת נגד המשיבים, וזאת במסגרת הליך שנפתח בבית משפט השלום בחיפה (ה"ת 33083-09-22).
2. דיון בבקשה זו התקיים בפניי ביום 3.10.2022 ובמהלכו מסרה המבקשת, לאחר שנשמעו טיעונים, כי כבר ניתנה החלטה שמורה על הארכת תוקף צווי התפיסה ואיסור הדיספוזיציה בבית משפט השלום בעכו, במסגרת תיק זה (ה"ת 38006-08-22), במעמד צד אחד, וזאת ביום 17.8.2022. המבקשת ציינה כי הדבר נודע לה יום לפני הדיון שנערך בפניי. בנסיבות אלו, ולאחר שמיעת באי-כוח הצדדים, הוריתי על מחיקת הבקשה באותו הליך.
3. ביום 9.10.2022 הגישה המבקשת בקשה לעיון חוזר באותה החלטה להארכת תוקף צווי התפיסה ואיסור הדיספוזיציה שניתנה במעמד צד אחד, בכדי לאפשר קבלת התייחסות המשיבים.
4. ביום 11.10.2022 הגיש בא-כוח המשיבים 1 ו- 2 ערר על ההחלטה להארכת תוקף צווי התפיסה ואיסור הדיספוזיציה שניתנה במעמד צד אחד ביום 17.8.2022.
5. חרף קיומה של בקשה לעיון חוזר, הודיע בא-כוח המשיבים 1 ו- 2 שהוא עומד על שמיעת הערר שהוגש לבית



המשפט המחוזי, גם לאחר שנקבע מועד לדיון בבקשה לעיון חוזר.

6. על דעת הצדדים, הורה בית המשפט המחוזי על העברת תיק זה (ה"ת 38006-08-22) מבית משפט השלום בעכו לבית משפט השלום בחיפה, ובהתאם על העברת הדיון שנקבע בתיק בבית משפט השלום בעכו. עוד נקבע כי אין בהחלטה בכדי לבטל את הצווים שכבר ניתנו, לרבות הארכת תוקף הצווים מיום 17.8.2022 וזאת עד מתן החלטה אחרת לגופו של עניין.

מסגרת הדיון

7. המסגרת הדיונית היא **בקשה לעיון חוזר** בהחלטת בית המשפט בעכו להארכת תוקף צווי התפיסה ואיסור הדיספוזיציה שניתנה במעמד צד אחד, אשר הוגשה על ידי המבקשת בתיק זה לאחר הדיון שנערך בפניי בהליך האחר.

8. בבקשה זו ציינה המבקשת כי ביום 17.8.2022 הוגשה בקשה להארכת תוקף החזקת תפוסים רבים, בה ניתנה ההחלטה במעמד צד אחד, וכי הבקשה לעיון חוזר נוגעת לתפוסים הרשומים בסעיפים 38-87 ברשימת התפוסים שצורפה לבקשה המקורית.

9. הטעם להגשת הבקשה לעיון חוזר בהחלטה, כך נטען, אינו נעוץ בחוסר החוקיות של ההחלטה במעמד צד אחד, אלא בשיקולי צדק שלפיהם יש לאפשר למשיבים לשטוח את טענותיהם לגבי הבקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים וצווי איסור הדיספוזיציה.

טיעוני הצדדים

10. בא-כוח המבקשת טען כי הבקשה לעיון חוזר הוגשה בכדי לאפשר למשיבים לטעון את טיעוניהם, על אף שלא קיימת חובה לעשות כן, ועתר לכך שלא תשונה החלטת בית המשפט בעכו שניתנה במעמד צד אחד. לגישת בא-כוח המבקשת, המשיבים היו צריכים להגיש תצהירים על פי דין והם לא עשו כן. בא-כוח המבקשת מסר לעיוני דוח סודי מפורט וכן חומרים נוספים שנוגעים לחקירה שמתנהלת נגד המשיבים.

11. בא-כוח המשיבים 1 ו-2 טען תחילה כי הדיון שנקבע בפניי הוא "דיון בבקשה להאריך את התפיסה", ולא דיון בבקשה לעיון חוזר בהחלטה.

12. לגוף הבקשה, טען בא-כוח המשיבים 1 ו-2 מספר טענות, כדלקמן:

א. המשיבים אינם נדרשים להגיש תצהירים שעה שמדובר בבקשת המבקשת להורות על הארכת

עמוד 2



תוקף החזקת תפוסים וצווי איסור דיספוזיציה, ולא בבקשה של המשיבים עצמם.

- ב. המבקשת אינה יכולה לבקש הארכת תוקף החזקת תפוסים וצווי איסור דיספוזיציה, כאשר ידוע לה שקיימים טוענים לזכות, מבלי לפעול לזימונם לדיון.
- ג. המבקשת אינה יכולה להציג דוח סודי עדכני לתאריך הדיון כאן, אלא עליה להציג את הדוח הרלוונטי ליום הדיון בבקשה המקורית להארכת תוקף צווי התפיסה ואיסור הדיספוזיציה.
- ד. במסגרת הליך אחר (צ"א 654-03-22), הוחלט על העברת כספים שנתפסו במסגרת חשבון הבנק של הנש"פ (נותן שירות פיננסי) וזאת בכל הנוגע לעסק ה change שעומד בבסיס החקירה, על פי הנטען, תוך שחרור החשבון עצמו אשר יכול לשמש את הפעילות של העסק.
- ה. נגד המשיבים 1 ו-2 התנהלה חקירה בחשדות דומים והתיק נסגר בהחלטה של הפרקליטות, והחקירה הנוכחית נוגעת לחשדות שנחקרו ונבדקו כבר. בא-כוח המשיבים הציג מסמך לגבי החקירה הקודמת (מיום 13.5.19) שכותרתו "תקציר תיק" שמתאר חשדות נגד שני המשיבים (יצוין כי מדובר במסמך של משטרת ישראל עליו צוין הכיתוב "סודי לעיני השופט/ת בלבד"). בא-כוח המשיבים העלה טענות גם בנוגע לחקירה עצמה.
- ו. הארכת התפיסה שונה מסמכות התפיסה, ובחלוף הזמן, על פי הדין, גוברת הפגיעה בזכות הקניין, בפרט כאשר מדובר ב"סבב שני" של חקירה בגין אותם החשדות.
- ז. המבקשת לא ערכה רשימת תפוסים ולא קיימת הערכה לגבי שווי הנכסים התפוסים כך שבית המשפט לא יכול לבחון את המידתיות של התפיסה אל מול החשדות.
- ח. התפוסים אינם בגדר רכוש אסור שבמסגרתו בוצעה עבירה או שהופק מביצוע עבירה. בכל הנוגע לעילת התפיסה שעניינה תפיסה בשווי למטרת חילוט עתידי, טען בא-כוח המשיבים 1 ו-2 כי המבקשת לא פירטה זאת בבקשותיה, וכל טענה כזו היא בגדר הרחבת חזית.

דיון והכרעה

13. מלאכת האיזון הנדרשת מבית המשפט בדונו בבקשה להארכת התקופה להחזקת תפוסים, נקבעה בפסיקה של בית המשפט העליון לאורך השנים. בין היתר, נקבע כי:

"תפיסת חפצים והחזקתם בידי המשטרה וכן חילוטם על-ידי בית-משפט נבחנים לאור תכליתן של הוראות הדין הרלוונטי, לאור הזכויות המהותיות ולאור האינטרסים השונים המשמשים בזירה. כל זאת במסגרת העקרונות הכלליים של השיטה. בכל מקרה יש לערוך איזון ראוי בין ההגנה על הזכות הקניינית של הפרט לבין האינטרס הציבורי שבמניעת ביצוע עבירות בעזרת חפצים המאפשרים את ביצועם" (בש"פ 6686/99 עובדיה נ' מדינת ישראל, פד"י נד(2), 464 (22.5.2000)).



14. וכך נקבע באותו עניין לגבי הארכת התקופה להחזקת חפצים שנתפסו:

"לא הרי תפיסת חפץ כהרי המשך ההחזקה בו. המשך החזקת החפץ בידי המשטרה, כך נקבע, יש בו כדי לפגוע בזכות הקניין של הבעלים מעבר לפגיעה שנגרמה לו כתוצאה מעצם התפיסה. לפיכך, לא די שתפיסת הנכס נעשתה בעילה מבוררת אלא יש לבחון אם הפגיעה נעשתה לתכלית ראויה ואם המשך החזקת החפץ בידי המשטרה אינו פוגע בבעל הזכות בנכס במידה העולה על הנדרש".

15. הפסיקה קובעת כי בכל הנוגע להמשך החזקת תפוסים, ובמסגרת הוראת סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, נדרשת בחינת בעלת שתי פנים:

"האם המשך החזקת התפוס בידי המשטרה משרת תכלית המשתלבת עם מקור סמכות לתפיסה; אם שאלה זו תיענה בחיוב, האם ניתן לשחרר את החפץ באופן ובתנאים ששיגו במשולב ובאורח מידתי ומאוזן את תכלית התפיסה, מחד, ואת מימוש זכות הקניין של הפרט מנגד" (בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.3.2006)).

16. וכך, סוכמו הדברים באותו עניין:

"עקרונות הדין בדבר תפיסת חפצים בידי המשטרה מחייבים החלת אמות מידה חוקתיות ביישומם. פירוש הדבר, כי חייב להימצא מקור סמכות לעצם תפיסת חפץ בידי המשטרה. מקור כזה עשוי להישען על טעם מניעתי; על צפי בדבר חילוטו בתום המשפט; או על הצורך בו כראייה במשפט. קיומו של מקור סמכות לתפיסת החפץ מלכתחילה אינו מצדיק בהכרח את המשך החזקתו לאורך זמן, ויש לבחון האם מתקיימת עילה להמשך תפיסתו בחלוף זמן ואם כן, האם קימת "חלופת תפיסה" נאותה, העשויה להגשים בעת ובעונה אחת להגשים את תכלית התפיסה בלא פגיעה בלתי מידתית בבעל הקניין. מקום בו ניתן למצוא נוסחת איזון נאותה כאמור, ראוי להחילה, תוך שחרור התפוס אגב קביעת תנאים מידתיים הולמים להגשמת תכלית משולבת של הגנה על האינטרס הציבורי ושמירה על זכויות הפרט" (שם).

17. לצד חמש החלופות הקבועות בסעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי, העשויות לשמש כמקור סמכות לתפיסת חפצים: יסוד סביר להניח שבאותם חפצים נעברה עבירה; שבאותם חפצים עומדים לעבור עבירה; שהחפצים עשויים לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה; שהחפצים ניתנו כשכר בעד ביצוע עבירה; או שהחפצים שימשו אמצעי לביצוע העבירה, נקבעה בפסיקה חלופה נוספת שרלוונטית לעבירות לפי חוק איסור הלבנת הון והיא החלופה של תפיסת רכוש בשווי גם במסגרת המסלול של פקודת סדר הדין הפלילי (בש"פ 1359/17 מדינת ישראל נ' ברוך [פורסם בנבו] (15.03.2017); ע"פ 3390/19 אביטן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (21.11.2019)).

18. יש להדגיש כי עניין לנו בתפיסת חפצים טרם הוגש כתב אישום, למי שעומדת לו חזקת החפות, ולכן נדרשת זהירות ביחס להחזקת התפוסים. לאור זאת נקבע כי:



"... אם ניתן לנקוט אמצעים 'חלופיים' שדי בהם כדי להבטיח את אפשרות החילוט או השגת תכליתו בעתיד, תוך פגיעה פחותה בקניינו של בעל הרכוש, יש להעדיף על פני סעד זמני של תפיסת הרכוש והחזקתו עד תום ההליך המשפטי" (בש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' סיטבון** [פורסם בנבו] (31.10.2007)).

19. מהאמור עולה כי לשם בחינת ההצדקה בהמשך החזקת התפוסים יש לברר אם קיים מקור סמכות לעצם התפיסה, ולאחר מכן לברר אם מתקיימת עילה להמשך התפיסה. רמת הבחינה השנייה מערבת בתוכה את השיקולים שנוגעים לרמת החשד הסביר, התקדמות החקירה והצפי לסיומה, והכל אל מול זכות הקניין של הבעלים, משעודנו נהנה מחזקת החפות. אף הדיון במסגרת הדיונית של עיון חוזר בבקשה להארכת החזקת תפוסים, בנסיבות המקרה, אמור להיעשות לפי אותן אמות מידה ואותה מלאכת איזון.

20. עיינתי בדוח הסודי שמפרט את פעולות החקירה שבוצעו ואת תוצרי החקירה (בש"פ 6722/19 **מורחן ואח' נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (28.10.19); בש"פ 5605/21 **שתינוי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (9.9.2021)), וכן עיינתי בחלק מחומרי החקירה. בהקשר הזה אציין כי אינני מקבל את טענת בא-כוח המשיבים 1 ו-2 שלפיה קיים פסול בהצגת דוח סודי עדכני וכי יש להידרש לדוח שהיה קיים עם הגשת הבקשה המקורית, מפני שהתעלמות מעין זו יכולה לחטוא לאינטרס הציבורי וכן לאמת. מכל מקום, הדוח הסודי כולל פירוט נרחב, ואף סיכום של החקירה, והוא נערך בצורה כרונולוגית שמאפשרת בחינת התפתחות החקירה והתקדמותה.

21. העיון האמור מלמד כי מתקיים חשד סביר בעוצמה לא מבוטלת שקושר את המשיבים 1 ו-2 לשורה של עבירות ובכללן עבירות של הלבנת הון בהיקפים כספיים נרחבים של עשרות מיליוני ₪ ואולי אף למעלה מכך. היחידה החוקרת ביצעה פעולות חקירה רבות לקידום החקירה אולם החקירה טרם הגיעה לכלל מיצוי. יצוין כי הוצג בפניי מסמך מטעם הפרקליטות, שמלווה את החקירה, אשר מפרט פעולות חקירה שנדרשות לביצוע. אחד הטעמים שבגינם ניתן לאפשר הארכה להחזקת תפוסים הוא כשהחקירה לא הגיעה לכלל סיום (עניין **עובדיה הנ"ל**, עמ' 475), וכך הוא המקרה דנן. בשים לב לטיעוני בא-כוח המשיבים אציין כי הדוח הסודי מתייחס לחקירה הקודמת של המשיבים, שנסגרה, וניכר כי אין מדובר ב"מחזור" אותה חקירה, אלא בחשדות אחרים ועדכניים. אכן מדובר בחשד לביצוע עבירות דומות, אך החשדות שונים.

22. צווי התפיסה וכן צווי איסור הדיספוזיציה ניתנו על בסיס סמכות תפיסה כדן. בכל הנוגע לטענת בא-כוח המשיבים שהמבקשת לא טענה לכך שהתפיסה מיועדת גם למטרת חילוט עתידי, הרי שבמסגרת הבקשה לעיון מחודש, בה אני דן כעת מכוח החלטת בית המשפט המחוזי, צוינו הוראות החוק השונות ובכללן אלו הוראות החוק הרלוונטיות לסוגיית התפיסה בשווי של רכוש. כך או כך, אינני סבור כי יש בכוחה של טענה זו בכדי להביא לדחיית הבקשה של המבקשת כאשר הדברים עולים במסגרת הדיון וגם במסגרת הדוח הסודי ושעה שהפסיקה הכירה בסמכות התפיסה בשווי גם במסגרת פקודת סדר הדין הפלילי.

23. לאור היקפי העבירות הנלמדים מתיק החקירה, ובשים לב לכך שמדובר בחקירה שנמצאת בשלבים מתקדמים, אינני סבור כי ניתן לנקוט בדרך של "חלופת תפיסה" במקרה דנן ובשלב זה. אכן, ככל שתידרש הארכה נוספת יהיה



צורך לקבל הערכה באשר לתפוסים לצד ההערכה שתתגבש באשר ל"שווי" העבירות המיוחסות על פי החשד, אולם זה לא נדרש בשלב זה בשים לה לחשדות שעולים מהחקירה.

24. בשים לב לכל המקובץ לעיל, אינני סבור כי יש מקום לשנות מההחלטה שניתנה במעמד צד אחד בבית משפט השלום בעכו ביום 17.8.2022, **למעט** בכך שהצווים יוארכו לתקופה בת 180 ימים מיום סיום התפיסה על פי חוק, דהיינו מיום 21.8.2022 (מניין 180 הימים מיום 15.3.2022), מפני שהארכת התקופה המתאפשרת פקודת סדר הדין הפלילי אינה יכולה להיות לצמיתות, אלא לפרק זמן מסוים, והכל לתכלית ראויה ומטעמים ראויים.

25. יובהר כי עמדתה של המשיבה 3 לא נמסרה, והטעמים לכך לא הובהרו, אם כי נכון לציין כי מתוך הרשימה אליה התייחסה הבקשה לעיון חוזר רק סעיף אחד רלוונטי לגביה (סעיף 46 ברשימה). בנסיבות אלו, החלטתי לא תהיה תקפה לגביה.

26. ההחלטה תועבר לבאי כוח הצדדים.

27. החומרים שנמסרו לעיוני יוחזקו בלשכתי עד להשבתם למבקשת.

28. **זכות ערר כחוק מיום קבלת ההחלטה.**

ניתנה היום, ט"ו חשוון תשפ"ג, 09 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.